

Stellingen behorend bij het proefschrift

Het zieke kind,
een zorg voor huisarts en kinderarts

Elisabeth Crone-Kraaijeveld

Rotterdam, 31 augustus 1994

1

Het verschil in morbiditeit op de spreekuren van huisarts en kinderarts maakt de zeeffunctie van de huisarts duidelijk.

Dit proefschrift.

2

Hoewel onzekerheid omtrent de diagnose een factor is bij het besluit te verwijzen, blijkt de door de huisarts gestelde diagnose veelal correct.

Dit proefschrift.

3

Bij ongeveer de helft van alle kinderen, die onder behandeling van de kinderarts komen heeft de huisarts een initiërende rol met name door het vrijwel ontbreken van invloed op de zorg in de neonatale periode.

Dit proefschrift.

4

Kinderen consulteren de huisarts ook na verwijzing voor het betreffende probleem.

Dit proefschrift.

5

De huisarts voert, in tegenstelling tot de kinderarts, zelden een vervolgbeleid met geplande controle-afspraken bij kinderen met chronische aandoeningen.

Dit proefschrift.

6

De werkstijl van de huisarts is veelal solistisch, waardoor gewenste toetsing van het beleid achterwege blijft.

Dit proefschrift.

7

Beleid waarover men in de praktijk tevreden is, is moeilijk te verbeteren.

Dit proefschrift.

8

De complexiteit van de meting wordt bepaald door de flexibiliteit van de maatstaf.

9

De meeste ziekten zijn kinderen van onze gedachten.

Godfried Bomans

10

There are many riddles amongst us that neither the living nor the dead can answer.

Ben Okri, The famished road; 1991.

11

Ook de overheid moet beseffen dat planmatig terugtreden ongeplande gevolgen kan hebben.

12

Leren spreken van een taal is veelal eenvoudiger dan communiceren.

13

Een controversiële stelling heeft de neiging om door de tijd achterhaald te worden.

14

Het behalen van een academische graad maakt iemand nog geen Meester.

15

Het laatste wat men ontdekt, als men een boek schrijft, is hoe men had moeten beginnen.

Blaise Pascal

